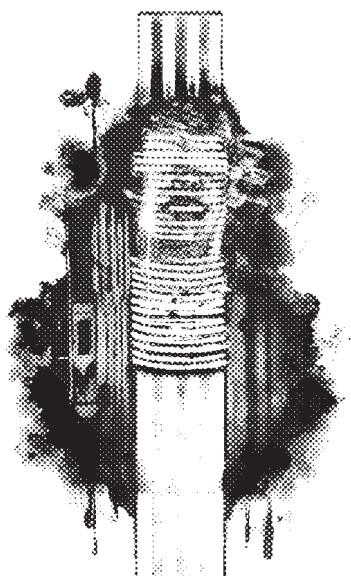

Landscapes of All Things and the Birth of Love

Když světlo protne temnotu nad světem, nastává úsvit věku lidí. Pro evropskou tradici se starozákonní přechod z temnoty ke světlu stal paradigmatem dějinného vzestupu. Nové epochy dějin se opakovaně ohlašují příchodem zářnějšího světa. Už pavlovská misie sama sebe chápe jako přinášení světla pohanským národům. Pro středověk, který byl renesančními intelektuály retrospektivně vnímán naopak jako úpadkový, se vžilo označení dark ages. Nejvýmluvnější je případ osvícenství, ve kterém je sugestivní symbolika světla přetavena v program. Člověk má nést pochodeň pravdy a rozptýlit temnotu mystéria a nejasností nad světem. Současně světlo nastupuje na dráhu své sekularizace. Newtonova korpuskulární teorie předznamenala postupné zkrocení světla, které následně urychluje tempo epochálních proměn: od zobrazovacích technologií (*televize*) přes optická vlákna (*internet*) až po fotovoltaiku (*solární energie*) provází světlo mnohé z rozhodujících milníků technologické akcelerace moderních dějin.

Optimistická nálada přelomu tisíciletí sama není ničím jiným než chlácholivou představou světlých zítřků. Na krátký okamžik se dokonce zdálo, že čas, který byl temnotě vyměřen, se naplnil. Svět ale záhy procitl ze snu o sobě samém. Neúprosné tempo vývoje přineslo kaskádu globálních krizí, v jejichž vleku získávají narativy úpadku a apokalyptické scénáře opět na síle. Blíží-li se skutečně konec světa, přichází v podobě, která příznačně kontrastuje s jeho bájným začátkem.

17. 4. – 16. 5. 2026 Galerie AVU Veletržní 61–63, Praha 7 otevírací doba / opening hours: út–so / Tue–Sat | 13:00–18:00 |

Adam Brož & Šimon Výravský + friends
kurátor/curator: Kryštof Med

Jakub Bohdal
Josef Bolf
Mikuláš Dušek
Pavel Feber
Jakub Hájek & František Hanousek
Gréta Fedora Homzová
Jakub Hošek
Cormac McGoldrick McGrath
Šimon Daniel Mikušik
Mikuláš Novotný
Jáchym Šimek
Olívia Šimončíková
Nik Timková
Liza Ulyanova

When light cleaves the darkness above the world, the age of humankind dawns. In the European tradition, the Old Testament transition from darkness to light became a paradigm of historical progress. The arrival of a brighter world repeatedly heralds new historical epochs. Paul's mission already saw itself as bringing light to the Gentiles. The Middle Ages came to be termed the Dark Ages by Renaissance thinkers, who saw the period in retrospect as one of decline. The clearest case is the Enlightenment, wherein the evocative symbolism of light is forged into a program. Human beings are to carry the torch of truth and dispel the veil of mystery and obscurity that darkens the world. Simultaneously, light itself embarks on the path of secularization. Newton's corpuscular theory foreshadowed the gradual mastery of light, thereby hastening the pace of epochal transformations: from display technology (*television*) through optical fibers (*internet*) to photovoltaics (*solar energy*), light accompanies many of the key milestones in the technological acceleration of modern history.

The optimistic mood at the turn of the millennium was itself but a soothing image of brighter tomorrows. For a fleeting moment, it even appeared as if the time allotted to darkness had elapsed. But the world soon awakens from its dream of itself. The relentless pace of development ushers in a cascade of global crises, in the wake of which narratives of decline and apocalyptic scenarios gain currency once again. If the end of the world is indeed approaching, it comes in a guise that strikingly contrasts with its mythical origin.

